

Stana Vinšek | Ti in jaz

Težko nama, dragi moj, na svetu:
nisva poti, ki bi se združili,
nisva zemlji, ki bi se spojili,
nisva ptici, združeni v poletu.

Nisva bilki, vzklili v istem stebelu,
nisva zvoka, združena v tišini,
vrelca nisva, spojena v globini,
nisva veji, zrasli v istem deblu.

Nisva mavrici, spojeni druga z drugo,
ne oblaka, z istim vetrom gnana,
ne utrinka, istočasno vžgana,
nisva vodi, zlit v isto strugo.

Nisva grma, ki sta se objela,
ne odmeva, skupaj izzvenela.
Kamna sva — čas naju oblikuje,
vse tesneje naju vsak dan približuje.

Marjan Zalesnik | Budilka

Iz sna budiš nas v zemeljske laži,
od jutra meriš do večera dan,
ko spet zazibljem se v življenje sanj,
me tvoja pesem ur, minut miri.

Po žilah ti natakam novo kri,
odnašaš v večnost vsak dan eno stran.
Le včasih krikneš v nočni mir kot vran,
tvoj rezki jek tišino zaboli.

Ob tebi sem pozabil plesne speve
strasti, razpete v zvezdnatih razcvetjih,
in čas hiti v udarcev ur zavetjih.

Zapredaš nit od rojstva v večno smrt,
preteklost vežeš v pozabljenj odmeve,
opr t ob čas budilk grem v božji vrt.